IP OFFICE

Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій

НЕОФІЦІЙНИЙ ПЕРЕКЛАД

РІШЕННЯ СУДУ ЄС

У СПРАВІ C-683/17 ВІД 12 ВЕРЕСНЯ 2019 РОКУ (COFEMEL - SOCIEDADE DE VESTUÁRIO SA)

РІШЕННЯ СУДУ (ТРЕТЯ ПАЛАТА)

12 ВЕРЕСНЯ 2019 РОКУ (*)

(Звернення щодо винесення попереднього рішення - Інтелектуальна та промислова власність - Авторське право та суміжні права - Директива 2001/29/ЄС - Стаття 2(a) - Поняття "твір" - Охорона творів авторським правом - Умови - Зв'язок з охороною промислових зразків - Директива 98/71/ЄС - Регламент (ЄС) № 6/2002 - Дизайн одягу)

У СПРАВІ C-683/17,

ЗВЕРНЕННЯ на винесення попереднього рішення відповідно до статті 267 Договору про заснування Європейського Союзу (ДЗЄС) від Supremo Tribunal de Justiça (Верховного суду Португалії), винесене рішенням від 21 листопада 2017 року, отримане Судом 6 грудня 2017 року, у провадженні

COFEMEL - SOCIEDADE DE VESTUÁRIO SA
ПРОТИ
G-STAR RAW CV,

СУД (ТРЕТЯ ПАЛАТА),

у складі: A. Prechal (голова палати), F. Biltgen, J. Malenovský (доповідач), C.G. Fernlund and L.S. Rossi (судді),
Генеральний адвокат: M. Szpunar,
Секретар: L. Hewlett, Головний адміністратор,

беручи до уваги письмову процедуру та внаслідок слухання, що відбулося 12 грудня 2018 року,

розглянувши зауваження, подані від імені

- Cofemel - Sociedade de Vestuário SA, I. Bairrão та J.P. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, адвокати,
- G-Star Raw CV, A. Grosso Alves та G. Paiva e Sousa, адвокати,
- Уряду Португалії, в особі L. Inez Fernandes, M. Figueiredo and P. Salvação Barreto, що діяли в якості Агента,

- Уряду Чехії, від імені M. Smolek and J. Vláčil, що діють в якості агентів, від імені Уряду Чеської Республіки, що діють в якості агентів,
- Уряду Італії, від імені G. Palmierii, що діє як агент, та F. De Luca, державного адвоката,
- Уряду Сполученого Королівства, від імені S. Brandon and Z. Lavery, що діють як агенти, та адвоката J. Moss,
- Європейської Комісії, в особі J. Samnadda, B. Rechena and F. Wilman, що діють в якості агентів,

заслухавши висновок Генерального адвоката на засіданні 2 травня 2019 року,

вирішив таке

РІШЕННЯ

1. Цей запит про винесення попереднього рішення стосується тлумачення статті 2(a) Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію деяких аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві (OJ 2001 L 167, с. 10).

2. Запит було зроблено в рамках провадження між Cofemel – Sociedade de Vestuário SA ("Cofemel") та G-Star Raw CV ("G-Star") щодо дотримання авторських прав, на які претендує G-Star.

ПРАВОВИЙ КОНТЕКСТ

Міжнародне право

Бернська конвенція

3. Стаття 2(7) Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів (Паризький акт від 24 липня 1971 року) зі змінами від 28 вересня 1979 року ("Бернська конвенція"), серед іншого, зазначає:

> "...визначення обсягу застосування своїх законів до творів ужиткового мистецтва і промислових зразків і моделей, а також умов, за яких такі твори, зразки і моделі охороняються, належить до компетенції законодавства країн Союзу [утвореного цією Конвенцією]. Твори, що охороняються в країні походження виключно як промислові зразки і моделі, мають право в іншій країні Союзу [утвореного цією Конвенцією] тільки на таку спеціальну охорону, яка надається в цій країні промисловим зразкам і моделям; однак, якщо така спеціальна

(охорона в цій країні не надається, такі твори охороняються як художні твори".

Договір ВОІВ про авторське право

4. 20 грудня 1996 року Всесвітня організація інтелектуальної власності (ВОІВ) прийняла в Женеві Договір ВОІВ про авторське право, який був затверджений від імені Європейського Співтовариства Рішенням Ради 2000/278/ЄС від 16 березня 2000 року (OJ 2000 L 89, с. 6) ("Договір ВОІВ про авторське право").

5. У Статті 1(4) Договору ВОІВ про авторське право, яка називається "Зв'язок з Бернською конвенцією", зазначено

"Договірні сторони дотримуються статей 1-21 та Додатку до Бернської конвенції".

Законодавство ЄС

Директива 2001/29

6. Пункт 60 Директиви 2001/29 зазначає:

"Охорона, що надається відповідно до цієї Директиви, не повинна завдавати шкоди національному законодавству або законодавству Співтовариства в інших сферах, таких як промислова власність,
...

7. Статті 2-4 цієї директиви відповідно називаються "Право на відтворення", "Право на повідомлення для загального відома творів і право на доведення до загального відома інших об'єктів" та "Право на розповсюдження". Ці положення вимагають, зокрема, щоб держави-члени забезпечили авторам виключне право дозволяти або забороняти відтворення своїх творів (стаття 2(a)), виключне право дозволяти або забороняти сповіщення своїх творів для загального відома (стаття 3(1)) і виключне право дозволяти або забороняти розповсюдження своїх творів (стаття 4(1)).

8. Стаття 9 цієї директиви під назвою "Подальше застосування інших правових положень" передбачає, що ця директива не впливає, зокрема, на положення, що стосуються інших сфер. У низці мовних версій цієї статті,

(включаючи німецьку, англійську, іспанську, французьку та італійську, зазначено, що до таких сфер належать, зокрема, патентні права, торговельні марки, права на промислові зразки та корисні моделі. Португальська версія цієї статті, зі свого боку, посилається на сфери патентних прав, торговельних марок і корисних моделей, не згадуючи права на промислові зразки.

Директива 98/71/ЄС

9. Пункт 8 Директиви 98/71/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 жовтня 1998 року про правову охорону промислових зразків (OJ 1998 L 289, с. 28) сформульована наступним чином:

"...за відсутності гармонізації законодавства про авторське право важливо встановити принцип кумуляції охорони відповідно до конкретного законодавства про охорону зареєстрованих промислових зразків і законодавства про авторське право, залишаючи при цьому державам-членам свободу встановлювати обсяг охорони авторського права та умови, за яких така охорона надається".

10. У статті 1(a) цієї директиви, яка має назву "Визначення", зазначено, що "промисловий зразок" означає "зовнішній вигляд усього виробу або його частини, що є результатом особливостей, зокрема, ліній, контурів, кольорів, форми, текстури та/або матеріалів самого виробу та/або його орнаменту".

11. Стаття 17 цієї директиви під назвою "Зв'язок з авторським правом" передбачає:

"Промисловий зразок, що охороняється правом на промисловий зразок, зареєстрованим у державі-члені або щодо неї відповідно до цієї Директиви, також має право на охорону відповідно до законодавства про авторське право цієї держави з дати, коли промисловий зразок було створено або зафіксовано в будь-якій формі. Обсяг і умови, за яких надається така охорона, включаючи необхідний рівень оригінальності, визначаються кожною державою-членом".

Регламент (ЄС) № 6/2002

12. Пункт 32 Регламенту Ради (ЄС) № 6/2002 від 12 грудня 2001 року про промислові зразки Співтовариства (OJ 2002 L 3, с. 1) зазначає:

"За відсутності повної гармонізації законодавства про авторське право важливо встановити принцип кумуляції охорони відповідно до законодавства Співтовариства щодо промислових зразків і законодавства про авторське право, залишаючи при цьому державам-членам свободу встановлювати обсяг охорони авторського права та умови, за яких така охорона надається".

13. Визначення "промислового зразка" у статті 3(a) цього регламенту збігається з визначенням, наведеним у статті 1(a) Директиви 98/71.

14. Стаття 96(2) цього Регламенту, яка має назву "Зв'язок з іншими формами охорони, передбаченими національним законодавством", передбачає:

"Промисловий зразок, що охороняється законодавством Співтовариства, також має право на охорону відповідно до законодавства держав-членів про авторське право, починаючи з дати створення або фіксації промислового зразка в будь-якій формі. Обсяг і умови, за яких надається така охорона, включаючи необхідний рівень оригінальності, визначаються кожною державою-членом".

Португальське законодавство

15. Стаття 2 Código do Direito de Autor e dos Direitos Conexos (Кодексу про авторське право і суміжні права) під назвою "Оригінальні твори" сформульована наступним чином:

> '1. Інтелектуальні твори в літературній, науковій і художній сферах, незалежно від їх жанру, форми вираження, якості, способу вираження і мети, включають, зокрема, такі:
>
> ...
>
> (i) Твори ужиткового мистецтва, промислові зразки та твори дизайну, що становлять художню творчість, незалежно від охорони, пов'язаної з промисловою власністю;
>
> ...'

СПІР В ОСНОВНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ТА ПИТАННЯ, ВИНЕСЕНІ НА ПОПЕРЕДНЄ РІШЕННЯ

16. Cofemel та G-Star – дві компанії, що працюють у сфері дизайну, виробництва та продажу одягу.

17. З 1990-х років G-Star використовує як правоволоділець або як виключний ліцензіат торговельні марки G-STAR, G-STAR RAW, G-STAR DENIM RAW, GS-RAW, G-RAW та RAW. Одяг, розроблений, вироблений та розміщений на ринку під цими знаками, включає джинси за зразком, відомим як ARC, а також світшоти та футболки за зразком, відомим як ROWDY.

18. Компанія Cofemel розробляє, виробляє та продає джинси, світшоти та футболки під торговельною маркою TIFFOSI.

19. 30 серпня 2013 року компанія G-Star подала позов до португальського суду першої інстанції, вимагаючи від Cofemel припинити та утримуватися від усіхпорушень її авторських прав та будь-яких актів недобросовісної конкуренції, вчинених проти неї, а також відшкодувати їй збитки, яких вона зазнала в результаті, а в разі повторного порушення – сплачувати їй щоденний штраф до припинення порушення. У цьому позові G-Star стверджував, зокрема, що певні моделі джинсів, світшотів та футболок, вироблених Cofemel, дублюють його знаки ARC та ROWDY. G-Star також стверджувала, що останні зразки одягу є оригінальними інтелектуальними творіннями і тому повинні кваліфікуватися як "твори", що підлягають охороні авторським правом.

20. Захист Cofemel полягав, зокрема, в тому, що такі зразки одягу не можуть бути класифіковані як "твори", що мають право на таку охорону.

21. Суд першої інстанції, до якого було подано позов G-Star, частково задовольнив його позов і зобов'язав Cofemel, окрім іншого, припинити порушення авторських прав G-Star, виплатити позивачу суму, яка відповідає доходу, отриманому від продажу одягу, виготовленого з порушенням авторських прав, а також сплачувати щоденний штраф у разі подальшого порушення.

22. Cofemel подала апеляцію на це рішення до Tribunal da Relação de Lisboa (Апеляційний суд Лісабона, Португалія), який залишив його в силі. В обґрунтування цього рішення суд постановив, що, по-перше, статтю 2(1)(i) Кодексу про авторське право і суміжні права слід тлумачити у світлі Директиви 2001/29, як вона була витлумачена Судом у рішеннях від 16 липня 2009 року у справі Infopaq International (C-5/08, EU:C:2009:465) та від 1 грудня 2011 року у справі Painer (C-145/10, EU:C: 2011:798), що означає, що охорона авторського права поширюється на твори ужиткового мистецтва, промислові зразки та твори дизайну за умови, що такі об'єкти є оригінальними, тобто є результатом власної інтелектуальної творчості автора, при цьому не вимагається, щоб вони мали особливий ступінь естетичної або художньої цінності. Крім того, цей суд постановив, що в даному випадку зразки одягу ARC і ROWDY компанії G-Star є творами, на які поширюється охорона авторського права. Насамкінець, цей суд постановив, що деякий одяг, вироблений Cofemel, порушує авторські права G-Star.

23. Розглядаючи апеляцію, подану компанією "Cofemel", Верховний суд Португалії (Supremo Tribunal de Justiça) вважає, насамперед, що встановлено такі факти: (i) зразки одягу компанії "G-Star", про які йдеться в апеляційній скарзі, були розроблені або дизайнерами, які працювали в компанії "G-Star", або дизайнерами, які діяли від її імені та передали компанії "G-Star" свої авторські права на ці зразки; (ii) ці зразки одягу є результатом дизайнерських розробок та виробничого процесу, визнаних інноваційними у світі моди; та (iii) ці зразки характеризуються низкою специфічних елементів (3D-ефект, розташування різних компонентів, спосіб їх складання тощо), які, як зазначається, частково копіювалися Cofemel при виготовленні одягу під своїм брендом.

24. По-друге, суд, який розглядає справу, зазначає, що хоча стаття 2(1)(i) Кодексу про авторське право і суміжні права чітко включає твори ужиткового мистецтва, промислові зразки та твори дизайну до переліку творів, що охороняються авторським правом, вона не визначає рівень оригінальності, необхідний для того, щоб такі об'єкти могли отримати таку охорону. Суд, що розглядає справу, також зазначає, що з цього питання, яке лежить в основі спору між Cofemel та G-Star, немає єдності в португальській судовій практиці та правовій доктрині. З цієї причини суд, що розглядає справу, не впевнений, чи слід вважати, у світлі тлумачення Директиви 2001/29, прийнятого Судом у рішеннях від 16 липня 2009 року у справі Infopaq International (C-5/08, EU:C:2009:465) та від 1 грудня 2011 року

у справі Painer (C-145/10, EU:C:2011:798)), що охорона авторським правом, поширюється на такий об'єкт так само, як і на будь-який літературний і художній твір, а отже, за умови, що він є оригінальним у тому сенсі, що він є результатом власного інтелектуального творіння автора, або чи можна вважати, що передумовою такої охорони є наявність певного ступеня естетичної або художньої цінності.

25. За таких обставин Верховний суд вирішив призупинити провадження у справі та передати наступні питання на розгляд Суду справедливості для винесення попереднього рішення:

> *"**(1)** Чи виключає тлумачення Судом статті 2(a) Директиви 2001/29 національне законодавство - в даному випадку положення статті 2(1)(i) Кодексу про авторське право і суміжні права - яке надає охорону авторським правом творам ужиткового мистецтва, промисловим зразкам і творам дизайну, які, окрім свого практичного призначення, створюють власний візуальний і розрізняльний ефект з естетичної точки зору, при чому їх оригінальність є основним критерієм, що регулює надання охорони у сфері авторського права?*
>
> ***(2)** Чи виключає тлумачення Судом статті 2(a) Директиви 2001/29 національне законодавство - в даному випадку положення статті 2(1)(i) Кодексу про авторське право і суміжні права - яке надає охорону авторським правом творам ужиткового мистецтва, промисловим зразкам і творам дизайну, з огляду на особливо ретельну оцінку їхнього художнього характеру і з урахуванням [домінуючих] поглядів у культурних та інституційних колах вони кваліфікуються як "художнє творіння" або "витвір мистецтва"?"*

ПИТАННЯ, ЩО ПЕРЕДАЮТЬСЯ НА ПОПЕРЕДНІЙ РОЗГЛЯД

Перше питання

26. У своєму першому питанні суд, що передає справу на розгляд, прагне, по суті, з'ясувати, чи слід тлумачити статтю 2(a) Директиви 2001/29 як таку, що перешкоджає національному законодавству надавати охорону відповідно до авторського права таким зразкам, як зразки одягу, що є предметом спору в основному провадженні, на тій підставі, що, окрім свого

практичного призначення, вони створюють специфічний та естетично значущий візуальний ефект.

27. Відповідно до статті 2(a) Директиви 2001/29, держави-члени повинні передбачити, що автори мають виключне право дозволяти або забороняти відтворення своїх творів.

28. Термін "твір", посилання на який містить це положення, також можна знайти в статті 3(1) і статті 4(1) Директиви 2001/29 про виключні права, надані автору твору щодо його доведення до загального відома і розповсюдження, а також у статтях 5, 6 і 7 цієї директиви, перша з яких стосується винятків або обмежень, які можуть застосовуватися до цих виключних прав, а дві останні стосуються технологічних та інформаційних заходів, які забезпечують захист цих виключних прав.

29. Поняття "твір", яке є предметом усіх цих положень, становить, як видно з усталеної практики Суду, автономне поняття права ЄС, яке повинне тлумачитися і застосовуватися однаково, що вимагає дотримання двох умов у сукупності. По-перше, це поняття передбачає наявність оригінального об'єкта в тому сенсі, що він є власним інтелектуальним творінням автора. По-друге, приналежність до твору стосується лише елементів, які є вираженням такого творіння (див. з цього приводу рішення від 16 липня 2009 року у справі Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, пункти 37 і 39, та від 13 листопада 2018 року у справі Levola Hengelo, C-310/17, EU:C:2018:899, пункти 33 і 35-37, а також наведену судову практику).

30. Що стосується першої з цих умов, то з усталеної практики Суду випливає, що для того, щоб об'єкт міг вважатися оригінальним, необхідно і достатньо, щоб він відображав особистість свого автора як вираження його вільного і творчого вибору (див., зокрема, рішення від 1 грудня 2011 року у справі Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, пп. 88, 89 і 94, та від 7 серпня 2018 року у справі "Ренкхофф" (Renckhoff), C-161/17, EU:C:2018:634, п. 14).

31. З іншого боку, якщо втілення об'єкта було продиктовано технічними міркуваннями, правилами або іншими обмеженнями, які не залишили місця для творчої свободи, такий об'єкт не може вважатися оригінальним, що є необхідною умовою, необхідною для того, щоб вважатися твором (див. з цього приводу рішення від 1 березня 2012 року у справі "Футбол Датако та інші" (Football Dataco and Others), C-604/10, EU:C:2012:115, п. 39, та наведену прецедентну практику).

32. Що стосується другої умови, згаданої в пункті 29 цього рішення, Суд зазначив, що поняття "твір", яке є предметом Директиви 2001/29, обов'язково передбачає існування об'єкта, який можна ідентифікувати з достатньою точністю та об'єктивністю (див. з цього приводу рішення від 13 листопада 2018 року у справі "Левола Хенгело" (Levola Hengelo), C-310/17, EU:C:2018:899, п. 40).

33. Це пояснюється тим, що, по-перше, органи, відповідальні за забезпечення захисту виключних прав, притаманних авторському праву, повинні мати можливість чітко і точно ідентифікувати об'єкт, що підлягає такому захисту. Так само як і треті особи, проти яких автор цього об'єкта може позиватися. По-друге , необхідність виключення будь-яких елементів суб'єктивізму, який шкодить правовій визначеності, в процесі ідентифікації об'єкта захисту вимагає, щоб такий об'єкт був виражений в об'єктивній формі (див. з цього приводу рішення від 13 листопада 2018 року у справі (Levola Hengelo), C-310/17, EU:C:2018:899, п. 41).

34. Як підкреслив Суд, необхідна точність та об'єктивність не досягається, якщо ідентифікація, по суті, ґрунтується на відчуттях, які за своєю суттю є суб'єктивними відчуттями, особи, яка сприймає відповідний об'єкт (див. з цього приводу рішення від 13 листопада 2018 року у справі (Levola Hengelo), C-310/17, EU:C:2018:899, п. 42).

35. Якщо об'єкт має характеристики, описані в пунктах 30 і 32 цього рішення, і, отже, є твором, він повинен, як такий, підпадати під охорону авторського права відповідно до Директиви 2001/29, і слід додати, що обсяг цієї охорони не залежить від ступеня творчої свободи, якою скористався його автор, і що ця охорона, таким чином, не поступається охороні, на яку має право будь-який твір, що підпадає під сферу дії цієї директиви (див. з цього приводу рішення від 1 грудня 2011 року у справі (Painer), C-145/10, EU: C:2011:798, пп. 97-99).

36. Виходячи з цієї судової практики відповідь на перше питання передбачає, по-перше, визначення того, чи можуть промислові зразки в цілому класифікуватися як "твори" в розумінні Директиви 2001/29.

37. У зв'язку з цим спочатку слід зазначити, що відповідно до статті 17(2) Хартії основних прав Європейського Союзу інтелектуальна власність охороняється.

38. З формулювання цього положення можна зробити висновок, що об'єкти, які становлять інтелектуальну власність, мають право на захист відповідно до законодавства ЄС. Однак з цього не випливає, що такі об'єкти або категорії об'єктів повинні мати однаковий захист.

39. Відповідно, законодавчі органи ЄС прийняли різні заходи вторинного права з метою забезпечення охорони інтелектуальної власності, включаючи, з одного боку, твори, що охороняються авторським правом і є предметом Директиви 2001/29, а з іншого боку, промислові зразки, що підпадають під дію Директиви 98/71, яка застосовується до промислових зразків, зареєстрованих у державі-члені або щодо неї, або Регламенту № 6/2002, який застосовується до промислових зразків, що охороняються на рівні ЄС.

40. При цьому законодавець ЄС вважав, що об'єкти, які охороняються як промислові зразки, за загальним правилом не можуть розглядатися так само, як об'єкти, що становлять твори, які охороняються Директивою 2001/29.

41. Цей законодавчий вибір відповідає Бернській конвенції Бернською конвенцією, статті 1-21 якої Європейський Союз, не будучи стороною цієї конвенції, повинен дотримуватися відповідно до статті 1(4) Договору ВОІВ про авторське право, учасником якого він є (див. з цього приводу рішення від 13 листопада 2018 року у справі Левола Хенгело (Levola Hengelo), C-310/17, EU:C:2018:899, пункт 38, та наведені прецеденти).

42. Стаття 2(7) Бернської конвенції дозволяє сторонам цієї конвенції надавати промисловим зразкам і моделям особливу охорону, яка може відрізнятися від охорони, що надається літературним і художнім творам, які підпадають під сферу дії цієї конвенції, і може виключати її, а також визначати умови, що регулюють таку охорону. Водночас, це положення не виключає кумулятивності цих двох форм охорони.

43. З огляду на це, законодавці ЄС обрали систему, в якій охорона промислових зразків і охорона, що забезпечується авторським правом, не є взаємовиключними.

44. Що стосується промислових зразків, перше речення статті 17 Директиви 98/71 зазначає, що промисловий зразок, який охороняється правом на

промисловий зразок, зареєстрованим у державі-члені або щодо держави-члена відповідно до цієї Директиви, також має право на охорону відповідно до цієї Директиви, також має право на охорону відповідно до законодавства про авторське право держави, в якій або щодо якої цей промисловий зразок було зареєстровано, починаючи з дати, на яку цей зразок було створено або зафіксовано в будь-якій формі. У другому реченні статті 17 зазначено, що обсяг і умови, за яких надається така охорона, включаючи необхідний рівень оригінальності, визначаються кожною державою-членом. Що стосується промислових зразків, які охороняються на рівні ЄС, то правила, які можна порівняти зі статтею 17 Директиви 98/71, викладені в статті 96(2) Регламенту № 6/2002.

45. Ці два положення слід тлумачити у світлі пункту 8 Директиви 98/71 та пункту 32 Регламенту № 6/2002 відповідно, які прямо посилаються на принцип "кумуляції" охорони промислових зразків, з одного боку, та охорони авторського права, з іншого.

46. Що стосується авторського права, то це випливає зі статті 9 Директиви 2001/29, під заголовком "Продовження застосування інших правових положень", яку слід тлумачити, зокрема, з урахуванням усіх мовних версій цієї статті (див. з цього приводу рішення від 4 лютого 2016 року у справі C&J Clark International і Puma, C-659/13 і C-34/14, EU: C:2016:74, пункт 122 та наведену судову практику), а також у світлі пункту 60 цієї директиви, Директива 2001/29 не впливає на чинні положення національного законодавства або законодавства ЄС в інших сферах, зокрема на положення, що стосуються промислових зразків.

47. Відповідно, Директива 2001/29 зберігає існування та сферу дії чинних положень, що стосуються промислових зразків, включаючи принцип "кумуляції", згаданий у пункті 45 цього рішення.

48. Беручи до уваги всі ці положення, слід стверджувати, що промислові зразки можуть бути класифіковані як "твори" в розумінні Директиви 2001/29, якщо вони відповідають двом вимогам, зазначеним у пункті 29 цього рішення.

49. З огляду на це, необхідно, по-друге, дослідити, чи застосовується така класифікація "творів", з огляду на ці вимоги, для таких промислових зразків, як зразки одягу, про які йдеться в основному провадженні, зразків, які,

окрім свого практичного призначення, створюють, на думку суду, що направляє справу, специфічний і естетично значущий візуальний ефект, і можна сказати, що сумніви цього суду стосуються питання про те, чи є такий фактор естетичної оригінальності центральним критерієм для надання охорони, передбаченої Директивою 2001/29.

50. З цього приводу, по-перше, слід зазначити, що охорона промислових зразків, з одного боку, і охорона авторського права, з іншого, переслідують принципово різні цілі і підпорядковуються різним правилам. Як зазначив Генеральний адвокат у пунктах 51 і 55 свого Висновку, мета охорони промислових зразків полягає в тому, щоб захистити об'єкти, які, будучи новими і відмінними, є функціональними і придатними для масового виробництва. Крім того, ця охорона має застосовуватися протягом обмеженого часу, але достатнього для забезпечення повернення інвестицій, необхідних для створення і виробництва цього об'єкта, без надмірного обмеження конкуренції. Зі свого боку, захист, пов'язаний з авторським правом, тривалість якого значно більша, зарезервований для об'єктів, які заслуговують на те, щоб бути класифікованими як твори.

51. З цих причин, а також як зазначив Генеральний адвокат у пункті 52 свого Висновку, надання охорони за авторським правом об'єкту, який охороняється як промисловий зразок, не повинно мати наслідком підрив відповідних цілей та ефективності цих двох форм охорони.

52. З цього випливає, що, хоча охорона промислових зразків і охорона, пов'язана з авторським правом, може, згідно із законодавством ЄС, надаватися кумулятивно одному й тому ж об'єкту, така одночасна охорона може бути передбачена лише в певних ситуаціях.

53. У зв'язку з цим, по-перше, слід зазначити, що, як випливає зі звичайного значення терміну "естетичний", естетичний ефект, який може справляти промисловий зразок, є результатом суб'єктивного відчуття краси, яке відчуває кожна людина, що дивиться на цей зразок. Отже, цей суб'єктивний ефект сам по собі не дозволяє охарактеризувати об'єкт як такий, що існує та може бути ідентифікований з достатньою точністю та об'єктивністю, у розумінні судової практики, наведеної у пунктах 32-34 цього рішення.

54. По-друге, загальновизнано, що естетичні міркування відіграють певну роль у творчій діяльності. Тим не менш, факт залишається фактом:

та обставина, що промисловий зразок може створювати естетичний ефект, сама по собі не дає можливості визначити, чи є цей зразок інтелектуальним творінням, що відображає свободу вибору та індивідуальність його автора, і,таким чином, відповідає вимозі оригінальності, викладеній у пунктах 30 і 31 цього рішення.

55. Звідси випливає, що та обставина, що промислові зразки, такі як зразки одягу, які є предметом розгляду в основному провадженні, створюють, крім свого практичного призначення, специфічний та естетично значущий візуальний ефект, не є такою, що виправдовує класифікацію цих зразків як "творів" у розумінні Директиви 2001/29.

56. У світлі всього вищесказаного, відповідь на перше питання полягає в тому, що статтю 2(a) Директиви 2001/29 слід тлумачити як таку, що не дозволяє національному законодавству надавати охорону згідно з авторським правом таким зразкам, як зразки одягу, що є предметом розгляду в основному провадженні, на тій підставі, що, окрім свого практичного призначення, вони створюють специфічний, естетично значущий візуальний ефект.

Друге питання

57. Враховуючи відповідь на перше питання, немає необхідності відповідати на це питання.

ВИТРАТИ

58. Оскільки це провадження є для сторін основного провадження етапом у справі, що перебуває на розгляді в національному суді, рішення про витрати ухвалює цей суд. Витрати, понесені у зв'язку з поданням зауважень до Суду, крім витрат цих сторін, не підлягають відшкодуванню.

ВИХОДЯЧИ З ЦЬОГО, СУД ТРЕТЯ ПАЛАТА) ПОСТАНОВИВ:

Стаття 2(a) Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію деяких аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві повинна тлумачитися як така, що виключає можливість надання національним законодавством охорони відповідно до авторського права таким зразкам, як зразки одягу, що є предметом розгляду в основному провадженні, на тій підставі, що, окрім свого практичного призначення, вони створюють особливий, естетично значущий візуальний ефект.

[Підписи]

* Мова справи: Португальська.

IP ACADEMY
Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:

Проєкт має на меті поширення інформації про практику Суду ЄС з питань інтелектуальної власності серед зацікавлених фахівців.
Текст перекладу та резюме рішень Суду ЄС з питань інтелектуальної власності розроблено та представлено з інформаційною метою.
Представлена інформація НЕ є офіційною і НЕ рекомендована для використання у експертних дослідженнях.
Переклад та резюме рішень Суду ЄС створені з використанням відкритої інформації, що міститься у інформаційній системі Суду ЄС. (https://curia.europa.eu).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОЄКТ:

Серія: *Рішення Суду ЄС з питань інтелектуальної власності: резюме, неофіційний переклад.*
Про що: *про позиції Суду ЄС у сфері інтелектуальної власності.*
Для кого: *для фахівців з питань інтелектуальної власності.*
Мета: *інформування спільноти про практику Суду ЄС з актуальних питань інтелектуальної власності.*
Координатор: *к.ю.н., доцент Любов Майданик.*
Виконавці: *к.ю.н., Галина Андрущенко, Юлія Кравченко.*

Більше резюме Рішень Суду ЄС шукай тут https://www.facebook.com/voice.of.creativity

© УКРНОІВІ, 2023

ОРИГІНАЛЬНІСТЬ,
ПОНЯТТЯ ТВОРУ